

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 9147 af 19/03/2013 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 12-70-00373

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 12-70-00373

Pressenævnets kendelse i sag nr. 12-70-00373

Resumé

Helsingør Dagblad har i efteråret 2012 skrevet om det barn, politiet fandt i en garage. Forældrene klager, fordi de føler sig hængt ud og ønsker oprejsning, men Helsingør Dagblad har talrige gange forsøgt at få forældrene i tale, uden at de har reageret. Pressenævnet finder, at det burde have været anført i artiklerne, at klagerens stillingtagen til beskyldningerne var forsøgt indhentet. Nævnet finder imidlertid ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Helsingør Dagblad i denne forbindelse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

helsingordagblad.dk

En del af klagen angår hjemmesiden **helsingordagblad.dk**. Da hjemmesiden ikke er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, er der ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over **helsingordagblad.dk** hører således ikke under nævnets kompetence, og denne del af klagen afvises derfor.

Papirudgivelsen Helsingør Dagblad

Papirudgivelsen Helsingør Dagblad er derimod omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 1, og denne del af klagen behandles.

Klagens rettidighed og indhold

Klager over tilsidesættelse af god presseskik kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet. Fristen for at klage til Pressenævnet er fire uger efter offentliggørelsen i mediet eller fire uger efter mediets afgørelse, jf. medieansvarsloven § 34, stk. 2.

En anmodning om genmæle skal fremsættes til mediet senest fire uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Genmælet skal i alt væsentlighed være begrænset til de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 38, stk. 1. Afslag på genmæle skal snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest fire uger efter, at afslaget er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1.

Klagen vedrører artikler bragt i Helsingør Dagblad senest 29. september 2012.

Pressenævnet finder, at klagerens e-mail af 17. oktober 2012 ikke kan anses som en anmodning om genmæle. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at der i pressemeddelelsen, der er udsendt generelt til en række medier, alene stilles krav om "dementi og berigtigelse", og at der ikke er nogen angivelse af, hvilke faktiske forhold, et eventuelt genmæle i givet fald skulle rette sig imod. Klagen behandles derfor ikke i relation til genmæle.

Derimod finder nævnet, at klagerens e-mail af 17. oktober 2012 efter sit indhold må opfattes som en klage over bl.a. Helsingør Dagblad for tilsidesættelse af god presseskik. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at der i klagen henvises til konkrete forhold vedrørende politiets fund af klagerens yngste barn i august 2012 og beskyldninger om vanrøgt af barnet m.v., at der henvises til

citater fra Helsingør Dagblad, og at klagerne påberåber sig, at god presseskik er tilsidesat. Henvendelsen til Helsingør Dagblad er derfor rettidig. Det kan ikke føre til et andet resultat, at e-mailen af 17. oktober 2012 har overskriften "PRESSEMEDDELELSE", og at den er sendt til en lang række medier.

Helsingør Dagblad besvarede ikke klagerens henvendelse, ud over at sende en mail om et interview. Dette må sidestilles med en afvisning.

Klagen vedrører artikler bragt senest 29. september 2012. Da klagen først er modtaget i Pressenævnet den 26. november 2012, er klagen som udgangspunkt indgivet efter klagefristens udløb. Nævnet finder imidlertid, at klagen er indgivet til Pressenævnet i så nær tidsmæssig sammenhæng med den af Helsingør Dagblad ubesvarede henvendelse, at klagen må anses for rettidigt indgivet.

Klagen behandles derfor for så vidt angår spørgsmålet om tilsidesættelse af god presseskik.

God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det ikke henhører under Pressenævnet at tage stilling til, om Helsingør Kommune har tilsidesat sin tavshedspligt.

Det falder også uden for Pressenævnets kompetence at tage stilling til, om Helsingør Dagblad ved offentliggørelsen af tekst og billede fra [Klager 1]s hjemmeside har krænket ophavsretlige regler og kan gøres ansvarlig herfor.

Klagen behandles derfor alene i relation til de vejledende regler for god presseskik.

Regler for god presseskik

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades i en retsreportage, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet. Ved omtale af en straffesag, skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke skyldig, jf. punkterne B.1, C.5 og C.6.

Det følger endvidere af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, der kan være krænket. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed, når disse udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkterne A.1, A.2 og A.3.

Omtalen af tvangsfjernelsen og sigtelsen for vanrøgt m.v.

Pressenævnet finder, at tvangsfjernelse af børn i forbindelse med vanrøgt og offentlige myndigheders pligter med hensyn til at gribe ind over for vanrøgt af børn klart har offentlig interesse. Nævnet finder derfor ikke grundlag for kritik af Helsingør Dagblad for at omtale omstændighederne omkring politiets fund af klagerens yngste barn i august 2012 med oplysninger om barnets tilstand og den efterfølgende tvangsfjernelse af barnet. Nævnet finder heller ikke grundlag for at kritisere omtalen af sigtelsen for overtrædelse af straffelovens § 213 om vanrøgt, som klagerne i øvrigt selv har offentliggjort på deres hjemmeside.

Det beror på en konkret vurdering, om det har offentlig interesse at offentliggøre navne på personer, som beskyldes for vanrøgt af børn. I denne vurdering kan – medmindre der er nedlagt navneforbud – bl.a. indgå, om der er rejst sigtelse eller tiltale (eventuelt afsagt fældende dom), og om der i kraft af de pågældendes hverv eller på anden måde består en særlig offentlig interesse i at kende deres identitet.

[Klager 1] og [Klager 2] er som nævnt efter det oplyste sigtet for overtrædelse af straffelovens § 213 om vanrøgt, og de har været opstillet til offentlige hverv som kandidater til byråd og regionsråd. På den baggrund finder nævnet ikke grundlag for at kritisere Helsingør Dagblad for at navngive dem.

Nævnet finder i forlængelse heraf heller ikke grundlag for at kritisere gengivelsen af billedet af huset – som er gerningssted for sigtelsen for vanrøgt – med oplysning om bopæls vejnavn.

Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at kritisere Helsingør Dagblads øvrige oplysninger og vurderinger, herunder om klagerens yngste barns fysiske og psykiske tilstand og forholdene under hans opvækst. Det samme gælder gengivelsen af udtalelserne fra klagerens nabo om chikane og fra Nordvestskolens tidligere inspektør.

Klagerens adgang til at kommentere beskyldningerne

Parterne har afgivet modstridende oplysninger om, hvorvidt Helsingør Dagblad har forelagt eller har forsøgt at forelægge oplysningerne for klagerne.

Som følge af nævnets begrænsede muligheder for at føre bevis har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til, om Helsingør Dagblad har forsøgt at indhente klagerens stillingtagen til beskyldningerne. Nævnet finder dog, at det burde have været anført i artiklerne, at klagerens stillingtagen til beskyldningerne var forsøgt indhentet. Nævnet finder imidlertid ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Helsingør Dagblad i denne forbindelse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik.

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget til Pressenævnet over en række mediers omtale af ”Garagedrenge” i september og oktober 2012, herunder artikler i Helsingør Dagblad og på helsingordagblad.dk i perioden fra den 20. september til 2. oktober 2012, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere klagerens anmodning om genmæle.

[Klager 1] og [Klager 2] er forældre til ”Garagedrenge”.

Klagen er modtaget i Pressenævnet den 26. november 2012.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 12-70-00367 (ekstrabladet.dk), sag nr. 12-70-00372 (Ritzaus Bureau), sag nr. 12-70-00380 (Kristeligt Dagblad), sag nr. 12-70-00381 (Jyllands-Posten), sag nr. 12-70-00382 (JyskeVestkysten), sag nr. 12-70-00383 (Berlingske), sag nr. 12-70-00384 (Sjællandske Medier), sag nr. 12-70-00385 (politiken.dk), sag nr. 12-70-00386 (avisen.dk), sag nr. 12-70-00387 (bt.dk), sag nr. 12-70-00389 (information.dk) og sag nr. 13-70-00406 (Lokalavisen Nordsjælland).

1 Sagsfremstilling

I august 2012 fandt Nordsjællands Politi et barn i garagen på klagerens bopæl. En række medier har omtalt hændelsen og omtalt barnet som ”Garagedrenge”. Klagerne blev efterfølgende sigtet for vanrøgt og barnet tvangsfjernet af Helsingør Kommune.

De påklagede artikler

helsingordagblad.dk bragte den 20. september 2012 artiklen "*Politi fandt hemmeligt barn skjult i garage*".

Helsingør Dagblad bragte den 21. september 2012 på side 8 artiklen "*Familie har i forvejen seks tvangsfjernede børn: Sigtet for vanrøgt - politi fandt hemmeligt barn skjult i garage*" med underrubrikken "*Kommunen vidste ikke, at forældre efter seks tvangsfjernelser havde fået endnu et barn. Drengens knogler målt for at fastslå alderen*". Af artiklen fremgik følgende:

"HELSINGØR: En familie fra Helsingør, der allerede har fået tvangsfjernet seks børn, har i hemmelighed for myndighederne fået et syvende barn. Da politiet i anden anledning ransagede familiens villa på [Vej] og gennemsøgte huset, fandt en politibetjent ved et tilfælde et øjensynligt vanrøgtet barn. Drengen lå skjult under et tæppe bag en bil i garagen. Dette barn er nu også blevet tvangsfjernet.

Drengen var ifølge Helsingør Dagblads oplysninger i dårlig fysisk og psykisk tilstand, da politiet fandt ham i forbindelse med politiaktionen.

Aktionen havde intet med familiens mange tvangsfjernelser eller det omtalte barn at gøre, men baserede sig på en mistanke om kriminalitet. Efterfølgende kontaktede politiet kommunen, som ikke var bekendt med, at der befandt sig et barn på parrets bopæl på [Vej].

Da de sociale myndigheder blev involveret, blev drengen tvangsfjernet øjeblikkeligt. Forældrene har ikke set barnet siden den pågældende dag i august.

Knoglemålinger

Nordsjællands Politi bekræfter over for Helsingør Dagblad, at forældrene er blevet sigtet for vanrøgt i forbindelse med fundet af drengen. Det sker efter straffelovens paragraf 213, der har en strafferamme på op til to års fængsel.

Barnet vurderes til at være cirka fire år gammel, men tallet er ikke sikkert. De sociale myndigheder har efter, hvad Helsingør Dagblad erfarer, været nødt til at anslå drengens alder ved blandt andet at måle hans knogletykkelse.

Parret - [Klager 1] og [Klager 2] - har som nævnt tidligere fået tvangsfjernet seks børn, tre drenge og tre piger. En af de primære årsager til tvangsfjernelserne har ifølge oplysninger til Helsingør Dagblad været, at børnene er blevet holdt isoleret i villaen på [Vej].

»Vi er positive forældre, som værdsætter at være sammen med vores 6 helt normale velfungerende børn - men det kan fru Sagsbehandler JANTELOV ikke tillade i Danmark«, har parret selv skrevet på deres hjemmeside på et tidligere tidspunkt.

Talrige gange har [Klager 1]- og [Klager 2]-tvangs-fjernelsessagerne været behandlet i medierne og været genstand for politisk diskussion, blandt andet i Folketinget. Selv stillede [Klager 1] og [Klager 2] op til kommunalvalget i Helsingør i 2005 under navnet Kronborglisten. Listen fik i alt 75 stemmer, og efterfølgende anklagede parret kommunen for valgsvindel.

Korruption og magtmisbrug

På Kronborglistens hjemmeside kan man læse [Klager 1]s og [Klager 2]s beskrivelser af deres situation. Parret angriber her en lang række navngivne politikere, politiet og andre med beskyldninger om blandt andet Gestapometoder, korruption, magtmisbrug og meget andet.

[...]

Helsingør Dagblad erfarer, at forældreparret ikke har givet myndighederne besked om, at det syvende, nu tvangsfjernede barn var blevet født. Normalt vil en jordemor foretage en sådan anmeldelse, men sandsynligvis er fødslen af drengen sket i hjemmet. Efterfølgende har forældrene overtrådt reglerne om personregistrering ved ikke at oplyse myndighederne om fødslen.

I øvrigt fandt Nordsjællands Politi et kontantbeløb på omkring 340.000 kroner ved ransagningen. Politiet oplyser, at pengene er blevet overdraget til Skat."

Til denne artikel – og flere af de efterfølgende – var indsat et billede af klagernes hus, ligesom vejnavnet også gengives i flere af de efterfølgende artikler sammen med klagernes navne.

På samme side bragte avisen artiklen *"Kommunen var advaret, men måtte ikke reagere"* med underrubrikken *"En borger tippede kommunen om, at der måske var et lille barn i huset på [Vej], men Den Sociale Ankestyrelse afviste at lade kommunen undersøge sagen."* Af artiklen fremgik følgende:

"[...]

- For to år siden vidste vi ikke, at der var et barn på adressen. Vi troede, at alle børnene var fundet. Men vi fik en besked om, at der måske var et barn til. Det ville vi selvfølgelig straks handle på, men for at være sikker spurgte vi i Den Sociale Ankestyrelse, om vi måtte rykke ud og sikre os, at der ikke var et barn til, på grundlag af en løs bemærkning. Vi fik et klart svar om, at det måtte vi ikke, fortæller Bjarne Pedersen, kommunaldirektør i Helsingør Kommune.

[...]

- Det er oplagt, at de vilkår, som det barn blev tilbudt et liv under, kunne vi slet ikke acceptere. Helt grundlæggende har alle børn brug for lys, bevægelse, oplevelser og at være sammen med andre for på den måde at opleve sig selv og lære sig selv at kende gennem samvær med andre børn. Men denne sag handler om et barn, der tilsyneladende har skullet opholde sig i et lillebitte rum, og rent åbenbart er blevet holdt skjult, når der kom folk til adressen, forklarer Bjarne Pedersen.

[...]

- [...] Det gør ondt på mig, at et barn ikke har haft de gode vilkår under opvæksten, som børn skal have med lys og luft, gode venner og udfoldelsesmuligheder. Nu er jeg bare optaget af, at vi får givet det barn de bedst mulige vilkår fremadrettet, forklarer hun [Helsingør Byråds børne- og ungeudvalgsformand, Gitte Kondrup].

[...]".

helsingordagblad.dk bragte samme dag artiklen *"Ankestyrelsen om hemmeligt barn: »Kommunen har fejlførtolket svar«"* og lederartiklen *"Barnets tarv"*. Lederartiklen kritiserede, at serviceloven ikke i højere grad tager udgangspunkt i børns tarv.

Af lederartiklen fremgik følgende:

"[...]

Forældrene har helt åbenlyst svigtet barnet, selv om de faktisk selv mener, de har givet barnet en tryk og god opvækst. Barnet har formentlig taget alvorlig skade af at være helt isoleret i mange år, og forældrene bør stilles til ansvar for denne vanrøgt - og de øvrige kriminelle forhold, der er i forbindelse med både barnesagen og anden form for kriminalitet.

[...]".

Lederartiklen blev den 22. september 2012 bragt i Helsingør Dagblad på side 2.

Den 22. september 2012 bragte avisen på side 8 artiklen *"Ældste storebror: Jeg ville have reddet min lillebror"*. Ifølge artiklen havde klagernes ældste søn ikke kendskab til sin yngste brors eksistens. Den ældste søn oplyste, at han var blevet tvangsfjernet, da hans far, [Klager 2], slog ham. Sønnen har i dag svært ved at læse og skrive, da han ikke kom i skole og i stedet skulle holde udkig efter de sociale myndigheder.

På samme side bragte avisen artiklen *"Skoleinspektør: »Jeg er stadig ked af, jeg ikke fik sparket døren ind til familien«"*, der indeholdt udtalelser fra en tidligere inspektør på Nordvestskolen i Helsingør. Ifølge artiklen var klagernes to ældste børn tilmeldt Nordvestskolen, men mødte aldrig i skole. Af artiklen fremgik endvidere bl.a. følgende:

"- Men i lige præcis denne sag med familien [Klager 1] og deres børn gik Helsingørs skole- og socialforvaltning og psykologer virkelig sammen og gjorde alt, hvad de kunne. Alt tydede jo på, at der var

noget helt rivende galt. Vi var dybt, dybt bekymrede. Alle alarmklokkerne ringede og til sidst lavede vi her fra skolen en meget barsk indberetning. Vi var helt sikre på, at vi havde en familie, hvor der skete et voldsomt omsorgssvigt, siger [den tidligere inspektør] Gordon David Lees.

- Da vi endeligt gik til den, truede faderen med at ville skyde sig selv og det endte med, at politiet gik ind. Derefter blev børnene testet af en børnesagkyndig person. Alle børnene blev fundet fuldstændigt normale. De fejlede intet, viste analyserne dengang og forældrene »overtog« så hjemmeundervisningen med tilsyn fra Helsingør Kommune. Derfra var sagen ude af mine hænder, husker Gordon David Lees.

Det var først mange år senere, at samtlige seks børn blev tvangsfjernet fra familien.

[...]

- [...] Blandt andet led det ene barn jo af sukkersyge, som var ubehandlet. [...], fortæller Gordon David Lees.”

Artiklen blev samme dag med mindre ændringer bragt på helsingordagblad.dk under overskriften ”Skoleinspektør: »Faderen truede med at skyde sig selv«”.

Avisen bragte samme dag på side 10 artiklen ”Nabo: »Drengen boede i bogbussen«”. En nabo oplyste i artiklen, at klagerens yngste barn isoleret fra omverdenen havde tilbragt de første fire år af sit liv i den bus, som er parkeret foran klagerens hus. Naboen var bange for at udtale sig, da klagerne tidligere havde chikaneret en nabofamilie. Klagerne havde bl.a. beskyldt naboerne for pædofili. Ifølge den unavngivne nabo havde [Klager 2] affyret et jagtgevær nytårsaften. En anden navngiven nabo havde ikke set klagerne på deres bopæl i årevis. Naboen fandt ikke, at det var usædvanligt at leve tilbagetrukket.

Artiklen blev samme dag bragt på helsingordagblad.dk.

På samme side bragte avisen artiklen ”Der er ingen spor efter en lillesøster”. Ifølge artiklen var klagerens hus kort tid efter fundet af deres syvende barn blevet gennemført af politiet, da Helsingør Kommune og politiet frygtede, at klagerne skjulte endnu et barn.

Af artiklen fremgik følgende:

”[...]

- Drengen, hvis sprog jo ikke er så ret udviklet, har talt om noget, der kunne forstås som om, at der måske var en lillesøster. Så der er blevet ledt efter andre børn derude med politiet og politihunde. Men der er ingen spor efter andre børn, og intet tyder på, at der har været en lillesøster, siger Bjarne Pedersen, kommunaldirektør i Helsingør.

[...]

- Det virker ikke som om, at han har noget navn. Fysisk er han ikke udviklet som en fire-årig. Han har jo heller ikke haft mulighed for at lege, for at bruge sine kræfter og den slags ligesom andre børn. Psykisk er han heller ikke alderssvarende, fordi han jo ikke har udviklet sig sammen med andre, når det gælder det sociale, sproget og så videre. Og drengen og de seks andre børn vil med garanti være mærkede for livet, uanset hvor godt nogen gør det efterfølgende, forklarer Bjarne Pedersen.

[...]”

På samme side bragte avisen artiklen: ”Hele den tragiske sag om syv tvangsfjernede børn skyldes Helsingør Kommune, mener politiker Tove Videbæk.”

helsingordagblad.dk bragte den 23. september 2012 artiklen ”Hecht-Nielsen kræver møde med socialminister”.

helsingordagblad.dk bragte den 28. september 2012 artiklen ”Redegørelse: »Vi kunne ikke have handlet anderledes«”.

Helsingør Dagblad bragte den 29. september 2012 artiklen ”Konklusionen i Helsingør Kommunes redegørelse om det hemmelige garagebarn fra [Vej]: »Vi kunne ikke have handlet anderledes på mis-

tanken». Det fremgik af artiklen, at Helsingør Kommune ifølge kommunaldirektøren ikke kunne have handlet anderledes i sagen, medmindre kommunen skulle have handlet ulovligt. Kommunaldirektøren vurderede ikke, at politiet, da der ikke forelå andet end en løs mistanke om eksistensen af et barn at anmelde til politiet, ville og kunne have gjort noget, der havde afsløret klagernes yngste barns eksistens tidligere.

helsingordagblad.dk bragte den 2. oktober 2012 lederartiklen *"Skidt idé at lade kommunen undersøge sig selv"*.

Yderligere oplysninger

[Klager 1] og [Klager 2] sendte den 17. oktober 2012 e-mailen **"PRESSEMEDDELELSE: Dementi NU eller Pressenævnet ind i sagen"** til en række medier, herunder Helsingør Dagblad.

Af pressemeddelelsen fremgik bl.a. følgende:

"Vi er blevet hængt ud i verdenspressen og har været på mange forsider på baggrund af løgne fra Helsingør Dagblad - og derefter i ALLE medier med endnu mere direkte løgn om vores familie:

Vi ønsker dementi og berigtigelse af de indslag, der er bragt i såvel de skrevne som de digitale medier. Vi forventer, at I giver plads til dementiet på samme spaltepads og på samme sendetidspunkt, hvor I tidligere har bragt løgnet, som beskrives nedenfor.

[...]

Det startede den 20. september 2012, hvor Helsingør Dagblad bragte en skandaløs og sensationshungrende artikel med titel *"Politi fandt hemmeligt barn skjult i garage"* fyldt med direkte forkerte oplysninger i en personsag omhandlende en ransagning på vores adresse den 9. august 2012.

Denne artikel blev bragt sammen med fotografi fra henholdsvis selve ransagningen samt ejendommen, og beboerne, [Klager 1] og [Klager 2], blev nævnt ved fulde navn og adresse.

[...]

Derefter har Helsingør Dagblad bragt en serie af artikler i de efterfølgende dage med et forkert og ulødigt indhold udelukkende baseret på de forudgående usande oplysninger samt tilført vores søn et unødigt nedværdigende og modbydeligt øgenavn: "Garagedrenge".

Helsingør Dagblad undersøgte ikke oplysningernes rigtighed, fik ikke indhentet kommentarer og tilladelser fra de involverede inden artiklen blev trykt i deres avis, inden de bragte deres forkerte oplysninger samt videregav personfølsomme oplysninger i en personsag, til stor personlig skade for de involverede politiske aktive forældre [Klager 1] og [Klager 2].

[...]

Helsingør Dagblad skrev citat "Drengen var ifølge Helsingør Dagblads oplysninger i dårlig fysisk og psykisk tilstand" det var en direkte modbydelig løgn:

Der fremgår det direkte modsatte af de offentlige kommunale journaler og Nordsjællands Politis rapport om drengens tilstand og uvildige vidneudsagn.

Helsingør Dagblad gav også udtryk for, at der var blevet beslaglagt et stort kontant beløb - et beløb, som også var fuldstændig forkert oplyst samt at SKAT havde beslaglagt pengene, så kunne det læses mellem linjerne, at beløbet skulle stamme fra kriminalitet.

Det er ikke korrekt; kontanterne er optjent gennem et ganske normalt arbejdsliv.

Vedr. vores daværende 3 årige søn, - som nu er fyldt 4 år.

[Drengen].. har IKKE været vanrøgtet af sine forældre.

[Drengen].. var IKKE i dårlig fysisk og psykisk stand, da han blev fjernet af Nordsjællands Politi fra sine forældre.

[Drengen].. har IKKE levet i en garage.

[Drengen].. har IKKE levet i en papkasse.

[Drengen].. har IKKE været på den samme adresse hele sit liv.

[Drengen].. har IKKE levet et liv uden kontakt til andre voksne og børn.

[Drengen].. har IKKE levet i et hjem med tæpper for vinduerne.

[Drengen].. har set dagens lys og åben himmel daglig.”

Under overskriften ”IKKE KRIMINALITET” oplyste klagerne, at Nordsjællands Politis ransagning af deres bopæl beroede på en mistanke om ulovlig personfotografering i strid med straffelovens § 264a begået af [Klager 1]. Mistanken var ifølge klagerne begrundet i, at [Klager 1] havde indgivet fire politianmeldelser mod en gruppe politibetjente og i anmeldelserne oplyst, at hun var i besiddelse af bevismateriale i form af billeddokumentation. I forbindelse med ransagningen havde SKAT ifølge klagerne beslaglagt et kontantbeløb på grund af en fiktiv konstrueret restskat.

Klagerne oplyste i pressemeddelelsen, at Nordsjællands Politi havde sigtet dem for:

”Overtrædelse af straffelovens § 213, ved i perioden fra ca. 2006/2007 og frem til den 9. august 2012 på adressen [Vej], 3000 Helsingør i forening med samlever, ved vanrøgt eller nedværdigende behandling at have krænket deres drengebarn, idet de tiltalte lod deres barn tage ophold på adressen [Vej], 3000 Helsingør, uagtet at adressen var uegnet til beboelse”.

Pressemeddelelsen sluttede:

”Vi imødeser jeres skriftlige forslag til, hvordan jeres medie vil få givet os oprejsning.”

Pressemeddelelsen henviste derudover til hjemmesiderne [Hjemmeside], [Hjemmeside] og [Klager1].dk, hvor pressemeddelelsen er offentliggjort.

Ved e-mail af 26. oktober 2012 rykkede [Klager 1] og [Klager 2] for svar fra Helsingør Dagblad, som ikke havde reageret på pressemeddelelsen.

Klagernes henvendelse henstår ubesvaret.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at de omtales ved navns nævnelse i flere artikler, og at de som forældre til sønnen, der er omtalt som ”Garagedrengen”, er blevet hængt ud i medierne på grundlag af fejlagtige og udokumenterede påstande om bl.a. vanrøgt af sønnen. Medierne har ikke undersøgt oplysningernes rigtighed.

Medierne og Helsingør Kommune har aldrig fået tilladelse til at omtale de følsomme oplysninger, der er private. Helsingør Dagblad har bragt et billede og gengivet uddrag fra [Klager 1]s hjemmeside uden tilladelse. Det er en krænkelse af [Klager 1]s ophavsret.

Mediernes omtale er iværksat af klagernes politiske modstandere til årets kommunalvalg. [Klager 1] og [Klager 2] er politisk aktive og har gennem flere perioder været opstillet som kandidater på Kronborg-listen til såvel kommunalvalg som regionsvalg. Klagernes familie har som følge af mediernes omtale lidt uoprettelig skade.

Klagerne mener at have krav på et genmæle.

2.2 Helsingør Dagblads synspunkter

Helsingør Dagblad har anført, at mediet har modtaget klagernes pressemeddelelse af 17. oktober 2012, men valgte ikke at gøre noget ved den, da den ikke var interessant for læserne og ikke indeholdt noget nyt i sagen. Helsingør Dagblad sendte derimod den 26. oktober 2012 en e-mail til [Klager 1] med anmodning om et interview.

Mediet står inde for sine artikler og mener ikke at have overtrådt de presseetiske regler i sin behandling af sagen.

Helsingør Dagblad har talrige gange på e-mail og telefon samt ved personligt fremmøde på klagerens bopæl forsøgt at få [Klager 1] og [Klager 2] i tale. Klagerne ønsker imidlertid kun at kommunikere envejs via deres hjemmeside, hvilket ikke gav Helsingør Dagblad mulighed for at stille spørgsmål.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Anne-Marie Dohm, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

helsingordagblad.dk

En del af klagen angår hjemmesiden helsingordagblad.dk. Da hjemmesiden ikke er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, er der ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over helsingordagblad.dk hører således ikke under nævnets kompetence, og denne del af klagen afvises derfor.

Papirudgivelsen Helsingør Dagblad

Papirudgivelsen Helsingør Dagblad er derimod omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 1, og denne del af klagen behandles.

Klagens rettidighed og indhold

Klager over tilsidesættelse af god presseskik kan rettes til det pågældende massemedie selv eller direkte til Pressenævnet. Fristen for at klage til Pressenævnet er fire uger efter offentliggørelsen i mediet eller fire uger efter mediets afgørelse, jf. medieansvarsloven § 34, stk. 2.

En anmodning om genmæle skal fremsættes til mediet senest fire uger efter offentliggørelsen af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Genmælet skal i alt væsentlighed være begrænset til de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået, jf. medieansvarslovens § 38, stk. 1. Afslag på genmæle skal snarest muligt skriftligt meddeles den, der har anmodet om genmælet, med oplysning om, at afslaget kan indbringes for Pressenævnet senest fire uger efter, at afslaget er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1.

Klagen vedrører artikler bragt i Helsingør Dagblad senest 29. september 2012.

Pressenævnet finder, at klagerens e-mail af 17. oktober 2012 ikke kan anses som en anmodning om genmæle. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at der i pressemeddelelsen, der er udsendt generelt til en række medier, alene stilles krav om ”dementi og berigtigelse”, og at der ikke er nogen angivelse af, hvilke faktiske forhold, et eventuelt genmæle i givet fald skulle rette sig imod. Klagen behandles derfor ikke i relation til genmæle.

Derimod finder nævnet, at klagerens e-mail af 17. oktober 2012 efter sit indhold må opfattes som en klage over bl.a. Helsingør Dagblad for tilsidesættelse af god presseskik. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at der i klagen henvises til konkrete forhold vedrørende politiets fund af klagerens yngste barn i august 2012 og beskyldninger om vanrøgt af barnet m.v., at der henvises til citater fra Helsingør Dagblad, og at klagerne påberåber sig, at god presseskik er tilsidesat. Henvendelsen til Helsingør Dagblad er derfor rettidig. Det kan ikke føre til et andet resultat, at e-mailen af 17. oktober 2012 har overskriften ”PRESSEMEDDELELSE”, og at den er sendt til en lang række medier.

Helsingør Dagblad besvarede ikke klagerens henvendelse, ud over at sende en mail om et interview. Dette må sidestilles med en afvisning.

Klagen vedrører artikler bragt senest 29. september 2012. Da klagen først er modtaget i Pressenævnet den 26. november 2012, er klagen som udgangspunkt indgivet efter klagefristens udløb. Nævnet finder imidlertid, at klagen er indgivet til Pressenævnet i så nær tidsmæssig sammenhæng med den af Helsingør Dagblad ubesvarede henvendelse, at klagen må anses for rettidigt indgivet.

Klagen behandles derfor for så vidt angår spørgsmålet om tilsidesættelse af god presseskik.

God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det ikke henhører under Pressenævnet at tage stilling til, om Helsingør Kommune har tilsidesat sin tavshedspligt.

Det falder også uden for Pressenævnets kompetence at tage stilling til, om Helsingør Dagblad ved offentliggørelsen af tekst og billede fra [Klager 1]s hjemmeside har krænket ophavsretlige regler og kan gøres ansvarlig herfor.

Klagen behandles derfor alene i relation til de vejledende regler for god presseskik.

Regler for god presseskik

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades i en retsreportage, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet. Ved omtale af en straffesag, skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke skyldig, jf. punkterne B.1, C.5 og C.6.

Det følger endvidere af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, der kan være krænket. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed, når disse udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkterne A.1, A.2 og A.3.

Omtalen af tvangsfjernelsen og sigtelsen for vanrøgt m.v.

Pressenævnet finder, at tvangsfjernelse af børn i forbindelse med vanrøgt og offentlige myndigheds pligter med hensyn til at gribe ind over for vanrøgt af børn klart har offentlig interesse. Nævnet finder derfor ikke grundlag for kritik af Helsingør Dagblad for at omtale omstændighederne omkring politiets fund af klagerens yngste barn i august 2012 med oplysninger om barnets tilstand og den efterfølgende tvangsfjernelse af barnet. Nævnet finder heller ikke grundlag for at kritisere omtalen af sigtelsen for overtrædelse af straffelovens § 213 om vanrøgt, som klagerne i øvrigt selv har offentliggjort på deres hjemmeside.

Det beror på en konkret vurdering, om det har offentlig interesse at offentliggøre navne på personer, som beskyldes for vanrøgt af børn. I denne vurdering kan – medmindre der er nedlagt navneforbud – bl.a. indgå, om der er rejst sigtelse eller tiltale (eventuelt afsagt fældende dom), og om der i kraft af de pågældendes hverv eller på anden måde består en særlig offentlig interesse i at kende deres identitet.

[Klager 1] og [Klager 2] er som nævnt efter det oplyste sigtet for overtrædelse af straffelovens § 213 om vanrøgt, og de har været opstillet til offentlige hverv som kandidater til byråd og regionsråd. På den baggrund finder nævnet ikke grundlag for at kritisere Helsingør Dagblad for at navngive dem.

Nævnet finder i forlængelse heraf heller ikke grundlag for at kritisere gengivelsen af billedet af huset – som er gerningssted for sigtelsen for vanrøgt – med oplysning om bopælens vejnavn.

Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at kritisere Helsingør Dagblads øvrige oplysninger og vurderinger, herunder om klagerens yngste barns fysiske og psykiske tilstand og forholdene under hans opvækst. Det samme gælder gengivelsen af udtalelserne fra klagerens nabo om chikane og fra Nordvest-skolens tidligere inspektør.

Klagerens adgang til at kommentere beskyldningerne

Parterne har afgivet modstridende oplysninger om, hvorvidt Helsingør Dagblad har forelagt eller har forsøgt at forelægge oplysningerne for klagerne.

Som følge af nævnets begrænsede muligheder for at føre bevis har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til, om Helsingør Dagblad har forsøgt at indhente klagerens stillingtagen til beskyldninger-

ne. Nævnet finder dog, at det burde have været anført i artiklerne, at klagernes stillingtagen til beskyldningerne var forsøgt indhentet. Nævnet finder imidlertid ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af Helsingør Dagblad i denne forbindelse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik.

Afgjort den 19. marts 2013